

Tönningin satamassa näkyy vuoroveden vaikutukset

Marinerimatka toteutti Paulan unelman

Tanskan rannikkoa

Rajamäkeläinen Paula Laasonen ja hänen kumppaninsa Aulis Pesonen tekivät kuluneena kesänä elämänsä eskaaderin. Matkan suunnitteluun ja valmisteluun kului lähes vuosi, mutta valmisteleva työ oli sen arvoista. Syksyn ja talven tullen tuota matkaa on muisteltu kuvien kera monet kerrat ja yhä se lämmittää.

Teksti Nina Paloheimo **Kuvat** Paula Laasonen, Aulis Pesonen ja Klaus Salkola

Rajamäkeläinen **Paula Laasonen** ja hänen kumppaninsa **Aulis Pesonen** tekivät kuluneena kesänä elämänsä eskaaderin. Laasonen on omistanut moottoriveneen jo 1990-luvun puolivälistä saakka. Nykyinen vene on 80-luvulla rakennettu harvinaisuus EA-30, joka on ollut perheen omistuksessa viitisen vuotta. Intohimoisesta harrastuksesta huolimatta he eivät olleet aiemmin veneilleet Suomen vesiä ja saaristomerta kauempana. Nyt suunnitelmissa oli viiden viikon mittainen eskaaderi Ruotsin rantaa pitkin aina Tanskan länsirannikolle, Tanskan eteläsaariston läpi

Paula ja Kees tuumaustauolla

Kieliin, Kielin kanavaa ja Eiderjokea pitkin Pohjanmerelle.

Paula Laasonen kertoo, että hänen unelmissaan on aina ollut kokea vuorovesi ja sen vaikutukset veneilyyn. Kuukausia matkan jälkeenkin Laasonen palaa matkan tunnelmiin ja kertoo, ettei voinut oikein edes uskoa, että tuosta unelmasta tuli totta ja kuinka kaikella tapaa unelma oli kokemuksen arvoinen.

– Minua on aina kiehtonut vuorovesi, sen liikkeet ja koko ilmiö. Yhtäkkiä eteemme tarjoutui mahdollisuus lähteä mukaan tälle matkalle ja kokea tuo kaikki itse. Edellisenä kesänä teimme päätöksen, että lähdetään ja aloimme valmistella matkaa, kertoo Laasonen.

Valmisteluja vuoden verran

Valmisteluja viisi viikkoa kestävään ja 2000 mailia pitkään matkaan tuli tehdäkin, jotta reissu pystyttäisiin tekemään turvallisesti ja hyvin kokemuksiin. Laasonen kertoo hankintoja, jotka olisivat olleet tarpeellisia toki muutoinkin intohimoiselle veneilijäperheelle.

– Välttämättömiä hankintoja olivat VHF, kartat, tutka ja kunnan kokoinen

polttoainetankki pitkiä matkoja varten. Kun lattiat otettiin veneestä ylös, uusittiin myös septitankki ja tehtiin muutamia muitakin hienosäätöjä, hän muistelee.

– Kyllä siinä koko talvi enemmän ja vähemmän puuhasteltiin veneen parissa, hän nauraa.

Laasonen kehuu lähes perheenjäsenen roolin omaksunutta venettä. Hän oli ylätty lopulta, kuinka merikelpoinen ja toimiva vene oli ja palveli matkalaisia kuin unelma. Huolellinen valmistelu ja varustelu vielä takasivat veneen toimivuuden pitkällä ja runkoa rasittavalla matkalla.

Veneen varustelun lisäksi myös oma henkinen kantti vaati valmisteluja. Viiden viikon mittaisella matkalla aavalla merellä on oltava luottamus omiin taitoihin ja osaamiseen kunnossa. Mututuntumalla ei matkasta selvitä. Laasonen ja hänen kumppaninsa valmistautuivat matkaan huolellisesti. Kerrattiin vuorovesioppia ja Paula hankki ennen matkaa myös Kansainvälisen huvivenekuljettajan lupakirjan. Lisäksi VHF-kurssi tuli suorittaa moitteettoman kommunikaation vuoksi. Eskaaderin aikana VHF oli osallistuvien venekuntien pääasiallinen kommunikointikanava. Lisäksi

he kävivät Marinereiden juuri kyseiselle eskaaderille valmistellun valmennuskurssin, jossa käytiin läpi, miten matkasta selvitään turvallisesti. Marinereiden perustajajäsen ja pitkänmatkan veteraani **Klaus Salkola** pystyi kertomaan matkaa suunnitteleville tarkasti sen, mitä heillä on edessään.

Laasonen kertookin, että valmennuskurssilla käytiin läpi erityisesti ne kolme matkaajaa koettelevaa asiaa, jotka tulevat vastaan ja ne jos jotkin voivat keskeyttää matkan, aiheuttaa hankaluuksia tai jopa vaaratilanteen. Ne olivat myrskyn, aavan meren ja tuntemattoman pelko. Laasonen kertoo, että valmennuskurssista oli erittäin paljon hyötyä.

Viisi viikkoa upeita kokemuksia

Pitkään valmisteltu eskaaderi käynnistyi juhannuksen jälkeisenä maanantaina. Matkaan lähti kuusi venekuntaa, joista kolme oli päättänyt tehdä koko pitkän kierroksen. Mukana oli myös lapsiperheitä, joiden tarpeet ja toiveet otettiin huomioon yhteisen matkan ajaksi. Kaikki matkalaiset olivat kokeneita Marinereita, joten Laasonen kertoo, että matkalla oli turvallinen tunne. Matka oli suunniteltu tarkasti, mutta

sääolosuhteiden ja muiden inhimillisten seikkojen vuoksi matkalle oli jätetty myös "varapäiviä".

Laasonen kertoo, että kolmen venekunnan porukka, joka taivalsi yhdessä koko pitkän ja vaiherikkaan matkan ystävyysti viimeistään eskaaderin aikana ja ystävyys varmasti jatkuu tästä ikuisuuteen. Eskaaderin vetäjänä toimi Marinereiden perustajajäsen, Klaus Salkola vaimonsa **Satu Harken** kanssa. Laasonen kiittelee Salkolan tietoutta ja osaamista, jotka auttoivat monessa mutkassa. Toisena matkakumppanina veneili yksin koko pitkän reissun 76 vuotta täyttänyt **Kees Bos**, jonka kestävyyttä ja sisua Paula Laasonen kiittelee moneen otteeseen. Lempeä ja ystävällinen Kees on kokenut Marineri, joka pärjasi mainiosti yksinkin ja oli mitä hienointa seuraa.

Lapsiperheet matkasivat Göta kanavalle kun kolmen venekunnan joukko jatkoi matkaansa kohti Pohjanmerta.

Matkan alku taitettiin melko ripeästi aina Ruotsin eteläkärkeen saakka. Laasonen kuitenkin löytää jo reissun monesta kohokohdasta ensimmäisen Tukholman ulkosaaristosta, joka teki matkalaisiin suuren vaikutuksen.

– Alueella oli niin paljon upeita luon-

nonsatamia, johon olisi voinut kiinnittyä. Se on alue, johon voisi hyvin mennä uudestaan matkalle, Laasonen kertoo.

Ruotsin eteläkärki oli erityisesti Laasoselle ja hänen kumppanilleen tärkeä etappi. Tuolloin he alittivat maagisen latitudin 55, 20, joka oikeutti heidät hakemaan viimein myös Marinereiden jäsenyyttä. Ruotsin

Yön aikana vesi katosi kokonaan veneiden alta.

eteläkärjessä seurue vietti aikaa hieman pidempään. Paula Laasonen kertoo, että alueella oli paljon nähtävää ja upeita kalaravintoloita, joihin seurue pääsi tutustumaan viettäessään "tuulipäivää" maissa.

Tanskan rannikkoa Paula Laasonen kehuu myös ikimuistettavaksi. Hän näyttää valokuvia rannikosta, joka hiljalleen vajoaa mereen. Joistain rakennuksista on osia jo hautautunut merenpohjaan. Hän myös kertoo, kuinka kauniita olivat isot katajametsät

ja kuinka vaikuttavia olivat kilometrien mittaiset tuulimyllymetsät.

Eskaaderin kohokohta kuitenkin oli päästä kokemaan vuorovesi Tönningin satamassa, Eider-joella Saksassa. Kauniisiin pieniin satamiin piti rantautua ajoissa, jotta vuorovesi ei päässyt yllättämään veneilijöitä. Laasonen kertoo, miten veden pinta alkoi lähes silmissä laskea satamassa ja yön aikana vesi katosi veneiden alta kokonaan. Aamulla matkaa jälleen taitettiin laskevan vuoroveden matkassa Pohjanmerelle. Matkan kauniit satamat ja kauniit pienet kylät tekivät matkalaisiin vaikutuksen. Ihmiset olivat ystävällisiä ja aidon kiinnostuneita Suomen lipun alla kulkevista veneistä, joita alueella ei aivan joka päivä nähdäkään.

– Vuorovesi oli todella kokemuksen arvoisen. Se on ilmiönä uskomaton. On myös hienoa, miten vuorovesisatamia on hoidettu ja miten ne toimivat, Laasonen kertoo.

– Jouduimme myös avaamaan seuralipun merkitystä maalipun vieressä, Laasonen nauraa.

Laasonen kertoo, että tekniset apuvälineet olivat pelastus matkalaisille Eider-joella ja kanavissa. Paperikartat nimittäin eivät välttämättä enää pitäneet paikkansa kaikilla alueilla, kun vuorovesi kuljettaa

Suunta Pohjanmerelle

Riskejä ei aavalla merellä voi ottaa

maa-ainesta jatkuvasti mukana.

– Plotterit päivitetään useasti ja ne pysyvät huomattavasti paremmin ajan tasalla väylissä, Laasonen vinkkaa.

Toki muutoin paperikartat ovat erinomaisen tärkeitä pitää mukana koko matkanteon ajan.

Matkan viimeinen osio suuntautui Pohjanmerelle, joka on jokaiselle veneilijälle haastava ja ainutlaatuinen kokemus. Vene-seurueet seurasivat sääennusteita koko ajan ja tarkkailivat olosuhteita tiiviisti. Eskaaderin veneet pyrkivät pitämään näköyhteyden toisiinsa koko ajan.

– Matkat pitenivät Pohjanmerellä paljon ja kun satamasta toiseen oli vähintään 50 mailia matkaa, täytyi tietää mitä siinä välillä tekee, Laasonen kertoo.

– Riskejä ei aavalla merellä voi ottaa,

vaan kaikki on tehtävä varman päälle. Kokemus oli kerta kaikkiaan hieno.

Matka Suomeen takaisin sujui rennoissa ja mukavissa tunnelmissa. Takana olivat ikimuistoiset viikot ja vaikka työt Suomen Purjehdus ja Veneilyn hallinnossa odottivat Laasosta jälleen, ei töihin paluukaan tuntunut raskaalta.

– Näihin lukuihin kuviin olemme palanneet monen monta kertaa nyt syksyn aikana. Se tuo aina takaisin kesän upeat muistot. Ihan kuin olisin jälleen mainneissa mukana, Laasonen hymyilee.

Lähtee EA-30 tulevana kautena uudestaan pitkälle eskaaderille?

– Kyllähän tuo isäntä on jo piirrellyt jos jonkinmoista karttaa syksyn pimeinä iltoina, Laasonen nauraa.

– Varmaa on, että tulevakin kesä vieteen veneellä, vaikka joka ikinen päivä, jos vain mahdollisuus siihen on. Kyllä varmasti jokin vastaava eskaaderikin on tulevina kausina suunnitelmassa, Marinereiden tuore jäsen Laasonen kertoo ja vinkkaa jokaista kiinnostunutta mukaan hankkimaan upeita kokemuksia.

MARINERIT on vuonna 1989 perustettu matkamoottoriveneilijöiden yhdistys. Yhdistys kertoo tavoitteekseen edistää turvallista pitkän matkan moottoriveneilyharrastamista ja toimia matkamoottoriveneilijöiden yhdysseitynä. Sen jäsenet kuuluvat eri venekerhoihin. Heillä on jäseninä harvalukuinen joukko, joita kaikkia yhdistää se, että he ovat tehneet matkan Suomesta Sandhammerin majakan latitudin eteläpuolelle (55,20') tai vastaavan matkan. Yhdistykset www-sivuilla on runsaat määrät tietoa pitkän matkan moottoriveneilystä, vinkkejä muun muassa Euroopan sisävesimatkailuun sekä matkakertomuksia menneiltä yhteisiltä eskaadereilta.

www.marinerit.net

Koko matkan reitti

